Ψάχνοντας για απαντήσεις σε συγκεκριμένο ερώτημα, μπορούμε να δώσουμε τις ακόλουθες απαντήσεις:

…δεν μπήκαμε στον κόπο να ερευνήσουμε τι σημαίνει η συνθήκη του Μάαστριχτ, η Ο.Ν.Ε., το ευρώ,

… πνιγήκαμε από ευτελή μοντέλα συμπεριφορών που τα υπηρετήσαμε με ακόμα πιο φτηνό τρόπο,

… ερωτευθήκαμε την ελευθεριότητα πριν απαλλαγούμε από τον μικροαστισμό και το επαρχιωτισμό,

… πιστέψαμε στο ψεύδος του λαϊκού καπιταλισμού, στο τζόγο, στη τρέλα των χρηματιστηρίων,

… πουλήσαμε πολύ φτηνά ότι αξιόλογο είχε αυτός ο τόπος και αγοράσαμε πολύ ακριβά ότι ετερογενές ήρθε ,

… εγκαταλείψαμε ασφαλείς, δοκιμασμένες οικονομικές πρακτικές ξεχνώντας γρήγορα τη φτώχια μας

… αλωθήκαμε από την υπερκατανάλωση και υποδεχτήκαμε θετικά την παγκοσμιοποίηση,

…παραμείναμε όχι απλά αμόρφωτοι, αλλά κάτι πιο οδυνηρό, χαρακτηριστικά ακαλλιέργητοι

… νομίσαμε ότι γίναμε κυρίαρχοι, επειδή ηγεμονεύσαμε μερικές χιλιάδες υποσιτισμένους γείτονες,

… η επόμενη μετά τον εμφύλιο γενιά, λησμόνησε γιατί πολέμησαν οι πατεράδες τους (όπου κι' αν ανήκαν),

… συμπεριφερθήκαμε με όλη τη χυδαιότητα του νεόπλουτου, μέχρι τη στιγμή που ήρθε ο λογαριασμός,

… τρομοκρατηθήκαμε μόλις το οικοδόμημα άρχισε να καταρρέει, βγάζοντας άναρθρες κραυγές,

… χάθηκε από μέσα μας, η Κλεφτουριά του '21, ο Αέρας του '40, η Ανταρτοσύνη του '44,

Το ερώτημα λοιπόν, ήταν: *«Πως φτάσαμε εδώ, σαν κοινωνία, λαός και έθνος;»*

Κι' ας μην νομίσουμε, πως ακουμπήσαμε στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο…